

מסורת הש"ס

[illegible]

גמ' ער שאבען. כאן
שיינס דברי תום' לקמן דף
קל' ע"ב ד"ה עד שנשי:
תום' ד"ה והא בעי
הקטרה והקטרה. עי'
מעלה דף טו ע"א תום'
ד"ה ואמלל:

(א) ישי"י ד"ה פסיר
דקנייה. ז"נ פ"ל בחסד
ג"ה. טכטו דף קל:
(ב) ד"ה קדשי נדק יס'
ינמיס ליה ורבער וזו
הסיד: (ג) ד"ה לי הכי
וסי' מוכח נ"ה הסיד
ובספר נחמס:

רנשבורג
א' ישי' ד"ה והא קדשה
לה וכו' ולמה לי
למשטיטה. כאן הפ"ד
ואח"כ מה"ד כל הקדוש:

[illegible]

אם זה: **ובמועט**. אפילו לא שחט
אלה אחת: **אלה כרהלים**. דגו אלף
מכח"כ ועי'ם לאו דאיקרו כדמפרש
בגמרא [קט]. **מנה מנה ופרם**. כל אחת
מנה וחצי וברך מהכי לא חשיב כי
שזו פחותה שנגזר: **כל שכן**.
בגמרא [שס]: **מפרש מאי הוה**: **וכמה נוסף**
גלו. כגמרא [שס] מפרש איהיכא קאי:
וואי. שלא תחלן ערין כולו:
שבעטו. ישראל זה: **עפור**. (א) דקנייה
כשנייה דהוה ליה כמזיק ממות סהונה
ואו שחטי: **לכנו ולא כבעט**. אין
זה שני ואשכח צניניה הוא: **סלוקה**
גו לאנו של **עורב כוכבים**. במחזור:
עפור. דגו אלף כתיב והאי לאן
לאו ידידיה הוא ולאן ידידיה קפיד
קרא ולא אגזין ידידיה: **שחפוט**.
אין שחט ולא ידע: **גו נוסף ונחמ**

לעשות ממנו בגד קטן
ליתנו לו ^עעד ששבע
כוכבים פטור מראשי
לא שיר הלוקח חייב
אבל לא לבנות זכריו
גמ' במוקדשין מאי
דכתב רחמנא צאנך
הא לאו בני גזיה נינו
נמי הכא במאי עסקי
אסורים בגזיה ועובדי
גזיה נינהו היכא דגזו
^הוהא בעי העמדה ו
בכלל העמדה והערכה
משום ר' אמר הכא ב
וליתיב ליה אמר קרא
קדשין ברכ הבית נמי
חזין מגזיה וכחישה או
והלא במוקדשין האובי
כולה עולה הני מילי
שהנשמה תלויה בו קד
וליתיב ליה אמר קרא
זה שמוחזר גזיה פד
השותפים חייב בראשי
ולא של שותפותי ורבי
עובד כוכבים מנא לוי
עובד כוכבים ^וורבנן

כְּלוּמָר בַּחֲתוּמֵי הַקֶּדֶשׁ הָאוֹמֵר רְגֵלָה שֶׁל 12 עוֹלָה וְגוֹלָה עוֹלָה אֶף בַּבְּחֵלִי דְחֵמֵי אֵין מִמֵּינֵי בִּצְרִין וְלֹא בִּצְרִין בְּשִׁלְמִין וּבִפְרָק בְּהֵמָה מִקְדָּשָׁה [100] מִיֵּיתָ לֶה בְּגִמְרָה אֲבָל בְּמִקְדָּשָׁה דְּבִר שֶׁהִגְשָׁמָה תְּחִילָה בִּן מוֹקֵץ וְהַמִּתְחִיל בְּמִקְדָּשָׁה חֵמֵי נִגְזֵרָה וּבְחֵסְמָה אֲבָל בְּמִקְדָּשָׁה גִּבְרָה לֵב וְלִיֵּיתָ אֲבָלָה מִדְּמָקֵר מִיֵּיתָ לְגִזְרָה: **סֵלָקָה דְּמִקָּר מֵיֵּיתָ לְיִסְרוֹק וְלִיֵּיתָ** וְגִמְרָה וְהִכָּה מִשּׁוֹם הָעֵמֶדָה וְהָעֵרְכָה לִיכָּה דְרִי כְּחִיכָה הָעֵמֶד וְגִמְרָה **לִצְרָה** דְּמִשְׁמַע מֵעֵשׂוֹת לֵמָּחִי אֲחֵה לְמֵשׁוֹת שׁוֹפְטוֹת עוֹרֵב כִּוְכִבֵּי אֲבָלָה הַמִּיחֹד לָךְ: **לְמֵשׁוֹת שׁוֹפְטוֹת עוֹרֵב כִּוְכִיבֵי** אֲבָל דִּישְׂרָאֵל מִלֵּא וְיִתְדֵי(1): **רָשָׁיִם הַפְּסִיק הָעֵינִין** מִדְּלָה כְּתִיבְנוּ בְּחֵד רָשָׁיִם שֶׁיֵּין לֹא מִלֵּא

וְהָיָה כֵּן הַעֲמִידָה וְהַעֲרָכָה. וְהָיָה
מִה שֶׁיֵּין הַעֲמִידָה וְהַעֲרָכָה
נִצְחָה דְּהִלּוֹל מִמֶּקְדָּשׁ עֲלִים וְאֲנִים
וְיָיִן כִּיּוֹן שֶׁהִיא מִתְּחִלָּה מִחוּצָה
נִצְחָה שֶׁהִיא בֵּית הַעֲמִידָה וְהַעֲרָכָה
לְרִיךְ הַעֲמִידָה וְהַעֲרָכָה וְהָיָה
שֶׁשֶׁעֲמִידָה וְהַעֲרָכָה וְהָיָה כֵּן
וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה לִמְדָּה נִצְחָה
נִצְחָה הַעֲמִידָה וְהַעֲרָכָה:

במקדש ג'יה עצמה. ורבי
מני בר פטיס לעיל
את ליה שפיר כי דרשא אלכר דרשא
לית ליה דרשה דרבי מני בר פטיס
דפטר מקדיש כהמה חוץ מנחתה
וכחשתה מדבכי כסמון ואלא זאנך
לחא: לחא:

לובן ולא צואי כד' שנאמר תתן לו שיהא בו כדי מתנה ¹⁷לא הספיק פטור לבנו ולא צבעו חייב יהלוקו גז צאנו של עובד הגז יהלוקו גז צאנו של חבריו אם שייר המוכר חייב הוי לו שני מינים שחופות ולבנות מכל לו שחופות אבל לא נקבות זה נותן לעצמו וזה נותן לעצמו: עמא לא אמר קרא צאנך ולא צאן הקדש מטמא לאו הכי הוה אמינא קדשים חייבים בראשית הגז דכתיב ולא תגז כבוד צאנך אי בקדשי מזבח הכי בקדשי בדק הבית והאמר ר' א' קדשי בדק הבית מדרבנן סלקא דעתך אמינא הואיל ומדאורייתא בני היתבי ליה והא קריש לה סד"א לפרוק וליתבי ליה ערכה הניחא למאן דאמר קדשי בדק הבית לא היו אלא למ"ד היו מאי איכא למימר אמר ר' מני בר פמיש קדשי בהמתו לבדק הבית חוץ מגזותיה סד"א לגזוז אנך ולא צאן של הקדש אי הכי קדשי מזבח נמי כחשי חשי דאמר חוץ מגזיה וכחשיה קדשי מזבח נמי דאמר ה פשטא קדושה ככולה ומנא תימרא ¹⁸דאמר ר' יוסי גגלה של זו עולה עולה ואפי' לר"מ דאמר אי קדשי דבר שאין הנשמה תלויה בו אבל הקדשי דבר רבא אמר במקדשי גזיה עצמה סד"א לגזוז ולפרוק צאנך תתן לו מי שאין מחוסר אלא גזיה ונתינה יצא ונתינה אלא צאנך למאי אתא לכדתניא ¹⁹בהמת הגז ור' אלעאי פוטרי מ"ט דר' אלעאי אמר קרא צאנך למעוטי שותפות עובד כוכבים ור' אלעאי שותפות נפקא ליה מרישא דקרא בראשית דגנז ולא שותפות אשית (הגז) הפסיק הענין ור' אלעאי וי"ה הדר ערביה ורבנן

רש"י באומר רגלה של זו תמורה מהא כולה תמורה ופליגי אדרי
 יל (סו. ה) היא מפורשת: ואפילו ל"מ דאמר אין כולה עולה. בפרק בהמה
 בתמורה (יא:) דמדי ר"מ דקדשה כולה: רבא אמר. לא תמרה ולאקומי
 ה וטעמא דהנתינתין לאו מנזו זאנך יליף דהבא זאנך
 קא משמע על דאמר קריא וזתן מן שאני מחסור אלף
 במקדש בהמה עמא תביא: השאך דמיס לכסי לא גריסין:
 לרבנן או שומות ישראל לרבי אלעאי: ולא של שומות. דרוש הכי
 ד לך קרינא ביה הוואי ושיהם בני חוב וכל ישראל קריים בשון
 תקוש הילכך איטערין לפרושי בה מיעוטא לשומות עובד כוכבים:
 ורבנן

א מתי פיי המלות
ב נקומים ו' א סתם
ג עשין קושט' ירי ט'
ד של' וספיק א':
ה ב מיי' שם אל' א':
ו ג מיי' שם אל' ד
ז טוש' שם ספיק ב':
ח ד מיי' שם אל' ג
ט טוש' שם ספיק ט':
י ה מיי' שם אל' ט'
יא טוש' שם ספיק י':
יב ו מיי' שם אל' ו
יג טוש' שם ספיק ג'
יד ז מיי' שם אל' ז
יט טוש' שם ספיק ז'
כ ח מיי' שם אל' ח
כא טוש' שם ספיק ח':
כב י' מיי' פיל' המלות
כג מילה אל' יג':
כד ב מיי' פיי' המלות
כה נקומים אל' ה'
כו ו' (ו'ט' אל' ה') טוש' שם
טוש' י'

ו. וְהָיָה כִּי־יִהְיֶה הַיּוֹם הַהוּא יִתֵּן
אֶת־עֲלֻלָּה כֹּהֵן שֶׁמֶשֶׁת
אָשׁוּ׃ וְשִׁבְרוּ׃ כִּי כֹא
2. וְהִמָּדַד אֲבִיעֹל וְתִקַּח
מִנְחָלֶיךָ לְחֵם וְשֶׁנֶּעֱבַר בְּכֶם
וְלֹא תִשָּׁבַע צֶמֶת עֲשׂוֹת
וְתִשָּׁבַע סִמּוֹן קָלִי וּמִכָּא
עֲשִׂימָה וְנִתְּנָתָם וְדִבְלִים
וְתִשָּׁבַע עַל הַמִּדְרָגָה׃
3. שְׁמֹאל אֶכָּה כִּי
רֹאשִׁית דִּגְגָּן מִיִּשְׂרָאֵל
וְיִצְדָּק וְיִרְאֵת וְיִשָּׁא
אֶתֶּן תִּתֵּן לוֹ׃
דְּרִים כִּי
4. כָּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִדָּל
בְּכִרְיָךְ וּבִצְנָאן הַכֹּהֵן
תִּקְרָשׁ לוֹ לֵאמֹר לֵךְ
תַּעֲבֵד בְּכֶסֶד שׁוֹרֵךְ וְלֹא
תֵּן כְּבוֹד אֶתְּךָ׃
דְּרִים כִּי יִט

א [ו]הא בעי העמדה והערכה. נ"ב ע"י תוס' בכורות דף כו ע"א: **ב** [ו]רבנן ראשית הגז המסיק הענין. נ"ב ע"י תוס' מנחות דף מז ע"א: